

ється не тільки користуватись електронними гаджетами (за виключенням ситуації, коли викладач дає завдання на занятті працювати з джерелами з Інтернету), але й просто тримати їх на столі. У разі порушення цього правила вважається, що студент був відсутній на занятті.

Оцінювання кожного завдання, що його виконують студенти, ведеться за 100 — бальною шкалою, критерії якого співпадають з критеріями оцінювання результатів опанування курсу в цілому, що дозволяє, з одного боку, уникнути необхідності визначення критеріїв оцінювання завдань за іншою шкалою (наприклад, якщо окремі завдання оцінюються у 5 або 10 балів тощо), а з іншого — моніторити з боку студента і викладача динаміку прогресу в опануванні дисципліни. За такої системи підсумкова оцінка за курс виводиться з урахуванням питомої ваги основних груп завдань, що їх передбачено для оцінювання. Як правило, західними партнерами передбачаються такі складові: виконання групових завдань, виконання індивідуальних завдань, участь у аудиторних дискусіях, проміжний (модульний) і підсумковий контроль. Умовою отримання подвійного диплому є вивчення частини курсів, які заздалегідь визначені, в університеті Redlands.

За стандартами наших партнерів — університету Redlands — студент може отримати диплом бакалавра, якщо середній бал по вивчених дисциплінах складає не менше рівня С, а для магістрів — не менше рівня В. У протилежному випадку випускник отримує довідку про результати навчання по всіх предметах і має повторно вивчити та успішно опанувати окремі дисципліни, щоби підвищити середній бал та отримати диплом.

Безумовно, відкриття таких програм і забезпечення їх високої якості потребують відповідних організаційних заходів, суттєвого інвестування у людський капітал через надання можливостей стажування, участі у програмах академічної мобільності, забезпеченню студентів необхідною англомовною літературою, організацією певних нетворкінгових заходів, налагодженню контактів із представниками міжнародних компаній, що працюють в Україні, для можливості проходження практики та написання дипломних робіт, у деяких випадках — з подальшим працевлаштуванням.

Результати запровадження англомовних і програм подвійного диплому в КНЕУ дають оптимістичні підстави стверджувати, що ринок сприймає їх дуже позитивно і реагує підвищенням кількості студентів, що навчаються на цих програмах. У цілому в університеті кількість студентів, що навчаються на англомовних програмах зросла вдвічі у порівнянні з минулим роком, по програмі подвійного диплому MBA зростання також відбулося на 100 % і зараз ця група налічує 20 осіб, 30 % з яких іноземці. Анкетування студентів, що проводилось у кожному семестрі, показало високий рівень їхньої задоволеності як змістом дисциплін, його адекватністю реаліям бізнесу, так і методами викладання, формами роботи викладачів із студентами, що забезпечує отримання студентами необхідних компетентностей та їх конкурентоспроможність на ринку праці.

Інтернет-адреса публікації: <http://ibe.kneu.org/uk/batenko-l-p-pidvyshhennya-yakosti-vyshhoyi-osvity-v-ukrayini-dosvid-vprovadzhennya-angomovnyh-magisterskyh-program-z-podvijnym-dyplomom/>

Волобоєва І.О.,

асистент кафедри управління персоналом та економіки праці,
Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана,
irina.voloboeva@bigmir.net

ВИКОРИСТАННЯ ІНОВАЦІЙНИХ ПІДХОДІВ У ФОРМУВАННІ ПРОФЕСІЙНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ СУЧАСНИХ ЕКОНОМІСТІВ

Voloboeva I.A.,

assistant of Human Resource Management and Labour Economics Department,
SHEI «KyivNationalEconomicUniversity named after Vadym Hetman»,
irina.voloboeva@bigmir.net

THE USE OF INNOVATIVE APPROACHES TO FORMATION OF PROFESSIONAL COMPETENCE OF MODERN ECONOMISTS

У наш час сучасне суспільство висуває нові вимоги до професійних компетенцій економіста. Він повинен володіти такими якостями, як мобільність, конкурентоспроможність, компетентність, готовність до постійного професійно-особистісного розвитку, до самоосвіти

і саморозвитку. Крім того, фахівцю необхідно бути активним суб'єктом своєї професійної діяльності, мати інноваційний тип мислення, володіти творчою індивідуальністю, швидко адаптуватися до мінливих умов і мати хороші знання в обраній професії.

На основі узагальнення літературних джерел з проблем формувань компетенцій сучасних економістів, можна навести наступну загальну структуру професійних компетенцій:

- компетенції у сфері професійної економічної діяльності (економічне мислення; знання методів економічного аналізу; наявність системного уявлення про структуру і тенденції розвитку української економіки; знання принципів прийняття і реалізації економічних рішень на мікро- та макрорівнях; уміння використовувати економічну інформацію у професійній, виробничій тощо);
- інформаційно-комп'ютерна компетенція (стосується роботи з комп'ютерною технікою і визначається таким переліком знань і вмінь: знання теоретичних основ функціонування комп'ютерної техніки; уміння працювати в мережі Internet; уміння користуватися електронною поштою; уміння працювати із спеціалізованим програмним забезпеченням; уміння ефективно застосувати інформаційні технології і відповідні програми у професійній діяльності тощо);
- комунікативна компетенція (знання ділового етикету та основ конфліктології, толерантність до існування інших поглядів, ефективна групова взаємодія, позитивна установка щодо себе й оточуючих; робота в команді; переконання та відстоювання думок; уміння слухати інших, підтримування зворотного зв'язку; навички проведення презентацій і переговорів; здатність ретранслювати знання й навички тощо);
- компетенція у сфері самовизначення і саморегуляції особистісних якостей (креативність; гнучкість, швидка й адекватна реакція; здатності до навчання; організаторські здібності; делегування повноважень; уміння планувати час; уміння управляти проектами; адекватна самооцінка, впевненість у собі, самоконтроль, самоефективність, високий рівень мотивації до досягнень, визнання необхідності неперервної освіти впродовж життя тощо).

Виникає питання, що ж необхідно для підвищення якості оволодіння необхідними компетенціями для фахівців?

Інноваційні технології навчання дозволяють вирішити основні завдання бізнес-освіти, тобто забезпечити практичну спрямованість; позначити проблему при використанні активних методів навчання. Уже дуже рідко в бізнес-освіті можна зустріти заняття у вигляді лекцій. Сучасні методи освіти передбачають використання всіх доступних каналів комунікації. Людину, яка проводить заняття, сьогодні важко назвати лектором — його робочими інструментами є не тільки мова і голос. Для того, щоб слухачі інтегрували нові знання з вже наявними, тренер звертається з аудиторією, направляючи комунікативні сигнали і за візуальному каналу сприйняття (малюнки, запис на фліпчарт, відео фрагменти), і за аудіальному (мова тренера, сигнали таймера тощо), та кінестичному (моделювання ситуацій, діяльнісні вправи, завдання на командну узгодженість).

Насамперед, це інноваційні підходи до формування високого рівня професійної компетентності. Методи навчання, які перевірені часом, дають позитивні результати, але впровадження інноваційних технологій поряд з традиційними буде сприяти підвищенню ефективності бізнес-освіти, що спричинить за собою якісніше формування професійних компетенцій сучасних фахівців.

Головним показником інновації у бізнес-освіті є прогресивний початок розвитку професійних компетенцій у порівнянні зі сформованими традиціями і масовою практикою. До інновацій можна віднести зміни цілі, змісту, в методах і технологіях; в організації навчально-пізнавального процесу; в системі контролю і оцінки рівня освіти; в системі фінансування; у навчально-методичному забезпеченні; в діяльності суб'єктів бізнес-освіти та ін.

Після проведення аналізу методів інноваційного освітнього процесу, які беруть участь у формуванні професійних компетенцій сучасних економістів, можна навести основні, до яких відносяться:

- комп'ютерні, мультимедіа, мережеві, дистанційні технології;
- проєктивні та діяльнісні технології;
- креативні технології;
- ігрові технології: імітаційні; операційні; виконання ролей;
- ділова гра;
- технології розвитку критичного мислення;
- технології особистісно-орієнтованої освіти;
- етнопедagogічні технології (передача соціального досвіду, норм індивідуального і суспільної поведінки, традиційного способу життя та етнічної ідеології);

- технології проектного навчання («Метод проектів»);
- колективні та групові способи навчання;
- тренінги;
- коучинг.

Таким чином, інноваційні освітні підходи бізнес-освіти працюють на створення ефективних технік, прийомів, підходів, придатних до використання в реальній ситуації, на різноманітність в інформації, що допомагає їй цілісному сприйняттю і кращому засвоєнню та формуванню професійних компетенцій.

На сучасному етапі інноваційні технології мають великі потенційні можливості у формуванні та розвитку особистісної компетентності майбутнього фахівця та сприяють мотивації та зацікавленості слухачів, пошуку нових підходів до розв'язання соціальних проблем, у розширенні професійних знань і розвитку своїх професійних умінь, які необхідні в їх професійної діяльності.

Ключові слова: компетенція, професійна діяльність, знання, вміння, навички, інноваційні технології.

Keywords: competence, professional activities, knowledge, abilities, skills, innovative technology.

Інтернет-адреса публікації: <http://ibe.kneu.org/uk/voloboyeva-i-o-vykorystannya-inovatsijnyh-pidhodiv-u-formuvanni-profesijnyh-kompetentsij-suchasnyh-ekonomistiv/>

Олександр Востряков,

к.е.н., доцент, декан факультету економіки та управління
ДВНЗ «Київський національний економічний університет ім. Вадима Гетьмана»,
oleksandr.vostriakov@kneu.ua

ІДЕОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ СТАНДАРТІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Oleksandr Vostriakov,

Phd, associated prof., dean of the faculty of economics and management,
Kyiv National Economic University named after Vadym Hetman,
oleksandr.vostriakov@kneu.ua

IDEOLOGICAL BASIS OF HIGHER EDUCATION STANDARDS FORMATION

Одним з ключових завдань реформування вищої освіти України виступає формування нових стандартів вищої освіти за спеціальностями затвердженими постановою КМУ від 29.04.2015 №266 «Про затвердження переліку галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти» [1]. Перехід на нові стандарти запустить механізм оновлення університетських підходів до формування освітніх програм на засадах нової парадигми, заснованої на компетентністному підході та принципах студентоцентризму.

Процес переходу до нових стандартів вищої освіти забезпечується низкою нормативних документів, зокрема Законом України «Про вищу освіту» [2], Національною рамкою кваліфікацій [3] та, безпосередньо, методичними рекомендаціями щодо розроблення стандартів вищої освіти [4], які є ключовими документами для розробників нових стандартів. Згідно статті 10 Закону України «Про вищу освіту» під стандартом вищої освіти розуміється сукупність вимог до змісту та результатів освітньої діяльності вищих навчальних закладів і наукових установ за кожним рівнем вищої освіти в межах кожної спеціальності. Цим же документом визначається структура стандарту, яка була покладена в основу методичних рекомендацій, що включає в себе такі розділи:

1. Преамбула
2. Загальна характеристика
3. Обсяг програми у ЄКТС
4. Перелік компетентностей випускника
5. Нормативний зміст підготовки здобувачів вищої освіти, сформульований у термінах результатів навчання
6. Форми атестації здобувачів вищої освіти
7. Вимоги до системи внутрішнього забезпечення якості вищої освіти
8. Вимоги професійних стандартів у разі їх наявності

Ключовими елементами стандарту є пункти, що визначають перелік компетентностей (інтегральної, загальних і спеціальних) і результатів навчання.

Проте, успішність процесу переходу академічної спільноти від роботи в межах галузевих стандартів вищої освіти до роботи на підставі стандартів вищої освіти створених на новій